

Potkali mě myslivci,
vedli s sebou psy, psy, psy.
Jeden dělal haf, haf, haf,
a ten druhý ňaf, ňaf, ňaf.

„Půjdu s vámi, myslivci!
Nechte doma ty psy, psy!
Psů se bojím, ba, ba ba,
vás mám ráda, la, la, la!“

Prodal sedlák koně, plakal týden pro ně.
A pacholek voly, neměl pro ně vody.
A selka zas krávy, měla málo trávy.
A děvečka kozy, pro velikou nouzi.

Copak dělá naše Bára?
Ve dne šije, v noci párá.

Přiletěla vrána,
sedla na kopec.
Přiletěla druhá,
dala jí klofec.

Pasu, pasu ovce
na vlkově louce.
Vlk není doma,
šel do Bydžova.
Pro čtyři ovce,
pátého skopce,
pro bílého berana
se zlatýma rohama.

Naši kluci ráno vstali,
borůvky si nasbírali.
Až maminka poseče,
koláče jim napeče.

Trhám, trhám travičku
v tom zeleném háječku.
Přijde na mě vlček,
on mi strhne krček.
Já se vlčka nebojím,
své kravičky podojím.
„Pojď, vlčku, pojď!“

Řekla vrána vráně:
„Kupme my si sáně,
budeme se vozívat
do stodoly k mámě!“

Beruško, beruško,
leť do nebes!
Řekni mi, vyjde-li
sluníčko dnes?

